

متن پرسش

سلام استاد. خسته نباشید. استاد گرامی، در فرمایشات امام علی علیه السلام در نهج البلاغه آمده است که برخی صفات برای مردان عیب و برای زنان چسندیده است مثل بخل و تکبر و ترس. استاد سوال من این است که آیا این تکبر برای زنان نسبت به همدیگر رواست؟ من خودم کسانی را میشناختم که آنقدر مرا اذیت کردند از بس به حسب و نسب خود افتخار میکردند که ما چنین هستیم و چنان هستیم و با اینکه بنده به لطف خدا از جانب پدر و مادر سید هستم و به لطف خدا نسب شریفی است (اگرچه خداوند این نعمت را از راه الطاف واسعه خود به ما داده وگرنه ما هرگز لایق نبودیم) اما ایشان آنقدر خاندان خود را بر سر من کوبیدند که حد و حساب نداشت و فقط بحث خاندانشان نبود تحصیلات خانواده شان را آنقدر به رخ می کشیدند(اگرچه بنده خداها تا لیسانس معمولا تحصیل کرده بودند و حتی هم اینگونه نبود که حالا خیلی تا مقاطع بالا ادامه داده باشند = منظور اینکه این چیزها به نظر خودشان خیلی مهم و عجیب و عامل بزرگی و فخر بود وگرنه آنقدرها هم بلحاظ ظاهری بالانبودند که فکر میکردند. گرچه اصالت به این چیزها(خاندان و تحصیلات و پروت و ...) نیست و این توهماتیش نیست. اما استاد یعنی کارهای و تکبرات این افراد گناه نبوده - چون امام علی داشتن تکبر را برای خانمها خوب قلمداد میکنند - و آیا من که سعی کردم متکبر نباشم دارم خلاف خواسته امام علی علیه السلام رفتار میکنم؟ لطفا راهنمایی فرمایید. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: منظور حضرت آن است که زنان با مردان نامحرم قاطی نشوند و از آنها فاصله بگیرند و در اموال شوهر خود بذل و بخشش راه بیندازد و بی پروا هر جایی نروند، نه این که در امور اخلاقی تکبر کنند، تکبر در امور اخلاقی بر هر زن و مرد مسلمان ناروا است. موفق باشید